

Maruja Torres va néixer a Barcelona el 1943 al barri del Raval; la seva família era emigrant procedent de Murcia. No tingué mai una formació acadèmica. Començà a treballar com a periodista als 21 anys, gràcies a l'escriptora Carmen Kurtz; així sense estudis universitaris i amb un curset nocturn de taquimecanografia entrà a "La Prensa", el desaparegut diari del Movimiento. Per tal de sortir de l'ambient falangista de "La Prensa" entrevistà Elisenda Nadal, ànima de la revista "Fotogramas", per tal que es fixés en ella. Va ser contractada pel desaparegut setmanari femení "Garbo" i, finalment va entrar a "Fotogramas", una de les publicacions més modernes de l'època on es trobà amb Terenci Moix, Jaume Figueras, José Luís Guarnier, Cristina Fernández-Cubas, Àngel Casas, Tomàs Delclòs i un llarg etcètera. També participà la revista "Por Favor". Entre 1979 i 1981 treballà en "Mundo Diario" i "Tele Express". Va deixar Barcelona que l'havia tipificada com a periodista rosa o frívola, per començar des de zero a Madrid. Pertany a la redacció del diari "El País" on cultivà totes les facetes del periodisme, des del seu treball com a corresponsal de guerra fins a les entrevistes. Es feren famosos les seves sèries d'articles "Hogueras de agosto" i "Nosotros a lo nuestro". El 1986 publica el seu primer llibre i a dia d'avui ja n'ha publicat deu. Col·labora, també, amb les revistes "El Espectador" i "Qué leer". Després de quinze anys de residència a Madrid, Maruja Torres actualment torna a viure a Barcelona

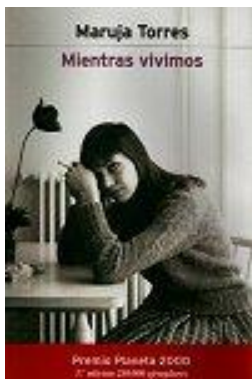
Maruja Torres va néixer a Barcelona el 1943 al barri del Raval; la seva família era emigrant procedent de Murcia. No tingué mai una formació acadèmica. Començà a treballar com a periodista als 21 anys, gràcies a l'escriptora Carmen Kurtz; així sense estudis universitaris i amb un curset nocturn de taquimecanografia entrà a "La Prensa", el desaparegut diari del Movimiento. Per tal de sortir de l'ambient falangista de "La Prensa" entrevistà Elisenda Nadal, ànima de la revista "Fotogramas", per tal que es fixés en ella. Va ser contractada pel desaparegut setmanari femení "Garbo" i, finalment va entrar a "Fotogramas", una de les publicacions més modernes de l'època on es trobà amb Terenci Moix, Jaume Figueras, José Luís Guarnier, Cristina Fernández-Cubas, Àngel Casas, Tomàs Delclòs i un llarg etcètera. També participà la revista "Por Favor". Entre 1979 i 1981 treballà en "Mundo Diario" i "Tele Express". Va deixar Barcelona que l'havia tipificada com a periodista rosa o frívola, per començar des de zero a Madrid. Pertany a la redacció del diari "El País" on cultivà totes les facetes del periodisme, des del seu treball com a corresponsal de guerra fins a les entrevistes. Es feren famosos les seves sèries d'articles "Hogueras de agosto" i "Nosotros a lo nuestro". El 1986 publica el seu primer llibre i a dia d'avui ja n'ha publicat deu. Col·labora, també, amb les revistes "El Espectador" i "Qué leer". Després de quinze anys de residència a Madrid, Maruja Torres actualment torna a viure a Barcelona

OBRA

- ¡Oh es él! Viaje fantástico hacia Julio Iglesias (1986)
- Ceguera de amor (1991)
- Amor América: un viaje sentimental por América Latina (1993)
- Como una gota (artículos, 1995)
- La garrapata (cuento perteneciente al libro *Barcelona, un día*, 1998)
- Un calor tan cercano (1998) *Premio de literatura extranjera
- Mujer en guerra. Más másters da la vida (Biográfico, 1999)
- El velo y las lágrimas (cuento perteneciente a *Mujeres al alba*, 1999)
- Mientras vivimos (2000) *XLIX Premio Planeta
- Hombres de lluvia (2004)
- La amante en guerra (2007)

OBRA

- ¡Oh es él! Viaje fantástico hacia Julio Iglesias (1986)
- Ceguera de amor (1991)
- Amor América: un viaje sentimental por América Latina (1993)
- Como una gota (artículos, 1995)
- La garrapata (cuento perteneciente al libro *Barcelona, un día*, 1998)
- Un calor tan cercano (1998) *Premio de literatura extranjera
- Mujer en guerra. Más másters da la vida (Biográfico, 1999)
- El velo y las lágrimas (cuento perteneciente a *Mujeres al alba*, 1999)
- Mientras vivimos (2000) *XLIX Premio Planeta
- Hombres de lluvia (2004)
- La amante en guerra (2007)

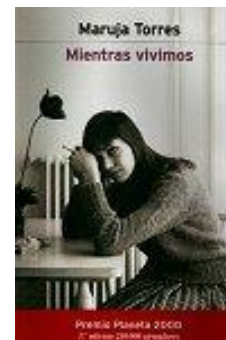

 **Biblioteca
Municipal
de Calonge
Pere Caner**

**CLUB DE LECTURA
BIBLIOTECA CALONGE
26 maig 2007**

Mientras vivimos narra la història d'una ambició: la d'una jove d'un barri obrer de Barcelona que vol arribar a ser escriptora. La novel·la s'inicia a finals dels anys 90, en un matí molt fred de Tots Sants. Judit, una noia de barri de vint anys i amb vocació literària, ha estat citada per una escriptora consagrada a la qual idolatra, Regina Dalmau. Judit s'instal·larà uns mesos en el luxós àtic de Regina com a secretària. Regina aprofitarà la companyia de la jove per a recuperar sensacions oblidades de la seva joventut, seguir escrivint i, sobretot, restablir el contacte amb una escriptora morta, Teresa, que trenta anys enrera l'ajudà a orientar la seva vida i a encaminar-la cap a la literatura. A casade la Regina hi ha una habitació tancada on Regina guarda com una relíquia el llegat de Teresa, papers, cartes i fotografies que Teresa li ha deixat i que encara no ha tingut el coratge de mirar. Judit anirà descobrint poc a poc que en l'estudiada figura pública de Regina hi ha una part obscura, i Regina descobrirà de cop a l'habitació obscura del seu àtic que en el passat de Teresa hi hagué un amor turmentós, un amor que li toca molt a flor de pell. Al final del llibre Regina aconsella Judit sobre els perills de l'èxit fàcil, que poden malmetre una autora jove amb ganes de triomfar com els afalacs de la fama, els mass-media o la voracitat del mercat. El desenllaç en una suite del Palace madrileny, una Regina en camisa de dormir, mig beguda i desmaquillada, exhorta a Judit a escriure com ho feien abans les dones de la generació de Teresa: en solitud i amb ràbia. La novel·la té un esquema triple: en els anys seixanta, una madura Teresa coneix una tendra Regina, a qui modela i transmet la seva experiència; trenta anys després, una madura Regina s'aproxima a una inexperta Judit, però no tant per a perpetuar en ella els seus coneixements, com per a prendre d'ella el seu vigor juvenil i la seva confiança en la vida.

El llibre té ressonàncies autobiogràfiques: el text s'obre amb un trajecte real que alhora és molt simbòlic. La protagonista es desplaça en autobús per la seva ciutat, des de la plaça Karl Marx, situada en el districte de Nou Barris, on viu amb la seva família, a la plaça John Fitzgerald Kennedy, situada en el benestant barri de Sant Gervasi, al peu de l'avinguda del Tibidabo; un desplaçament físic de no més de vint-i-cinc minuts, però que implica una distància social sovint insalvable. Una distància equivalent a la mateixa que ha recorregut l'autora al llarg de la seva vida. De l'extremadament dur carrer de Sant Rafael de la Barcelona dels anys 40, situat al cor del Raval, on va néixer, fins a la seva actual residència, en una finca modernista del carrer Enric Granados, a tocar de la Diagonal, al cor de l'Eixample. Una altra de les dades significatives sobre la trama de la novel·la guanyadora és que l'escriptora consagrada havia començat la seva carrera de manera semblant a la de l'ambiciosa jove: també, doncs, a partir d'una entrevista amb una altra escriptora famosa, Carmen Kurtz, morta fa temps.

 **Biblioteca
Municipal
de Calonge
Pere Caner**

**CLUB DE LECTURA
BIBLIOTECA CALONGE
26 maig 2007**

Mientras vivimos narra la història d'una ambició: la d'una jove d'un barri obrer de Barcelona que vol arribar a ser escriptora. La novel·la s'inicia a finals dels anys 90, en un matí molt fred de Tots Sants. Judit, una noia de barri de vint anys i amb vocació literària, ha estat citada per una escriptora consagrada a la qual idolatra, Regina Dalmau. Judit s'instal·larà uns mesos en el luxós àtic de Regina com a secretària. Regina aprofitarà la companyia de la jove per a recuperar sensacions oblidades de la seva joventut, seguir escrivint i, sobretot, restablir el contacte amb una escriptora morta, Teresa, que trenta anys enrera l'ajudà a orientar la seva vida i a encaminar-la cap a la literatura. A casade la Regina hi ha una habitació tancada on Regina guarda com una relíquia el llegat de Teresa, papers, cartes i fotografies que Teresa li ha deixat i que encara no ha tingut el coratge de mirar. Judit anirà descobrint poc a poc que en l'estudiada figura pública de Regina hi ha una part obscura, i Regina descobrirà de cop a l'habitació obscura del seu àtic que en el passat de Teresa hi hagué un amor turmentós, un amor que li toca molt a flor de pell. Al final del llibre Regina aconsella Judit sobre els perills de l'èxit fàcil, que poden malmetre una autora jove amb ganes de triomfar com els afalacs de la fama o la voracitat del mercat. El desenllaç en una suite del Palace madrileny, una Regina en camisa de dormir, mig beguda i desmaquillada, exhorta a Judit a escriure com ho feien abans les dones de la generació de Teresa: en solitud i amb ràbia. La novel·la té un esquema triple: en els anys seixanta, una madura Teresa coneix una tendra Regina, a qui modela i transmet la seva experiència; trenta anys després, una madura Regina s'aproxima a una inexperta Judit, però no tant per a perpetuar en ella els seus coneixements, com per a prendre d'ella el seu vigor juvenil i la seva confiança en la vida.

El llibre té ressonàncies autobiogràfiques: el text s'obre amb un trajecte real que alhora és molt simbòlic. La protagonista es desplaça en autobús per la seva ciutat, des de la plaça Karl Marx, situada en el districte de Nou Barris, on viu amb la seva família, a la plaça John Fitzgerald Kennedy, situada en el benestant barri de Sant Gervasi, al peu de l'avinguda del Tibidabo; un desplaçament físic de no més de vint-i-cinc minuts, però que implica una distància social sovint insalvable. Una distància equivalent a la mateixa que ha recorregut l'autora al llarg de la seva vida. De l'extremadament dur carrer de Sant Rafael de la Barcelona dels anys 40, situat al cor del Raval, on va néixer, fins a la seva actual residència, en una finca modernista del carrer Enric Granados, a tocar de la Diagonal, al cor de l'Eixample. Una altra de les dades significatives sobre la trama de la novel·la guanyadora és que l'escriptora consagrada havia començat la seva carrera de manera semblant a la de l'ambiciosa jove: també, doncs, a partir d'una entrevista amb una altra escriptora famosa, Carmen Kurtz, morta fa temps.